

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: nyní **Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, dříve: Krajský úřad Zlínského kraje, odbor sociálních věcí, odd. dávek sociální péče, tř. T. Bati 21, 761 90 Zlín, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odbor sociálních věcí ze dne 20.6.2011, č.j.: KUZL 6779/2011, sp. zn. KUSP 6779/2011 se z r u š u j e pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. června 2011, č.j. KUZL 6779/2011, sp. zn. KÚSP 6779/2011 SOC-DSP-JA podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a napadené rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště, odboru sociálních služeb a zdravotnictví ze dne 17.2.2010, č.j. 4676/2010/UHR (dále jen „správní orgán I. stupně“) potvrdil.

Rozhodnutím Městského úřadu Uherské Hradiště, odbor sociálních služeb a zdravotnictví ze dne 17. 2. 2010 č.j. 4676/2010/UHR nebyl žalobci přiznán příspěvek na péči podle § 7 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle § 8 citovaného zákona nelze žadatele o příspěvek na péči považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než v 12-ti úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzovaných podle § 9 zákona o sociálních službách.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce včas podanou žalobou, ve které poukazuje na to, že hodnocení neodpovídá skutečnosti. Namítl, že v podkladové dokumentaci pro posudkovou komisi MPSV v Brně schází poslední vyšetření, které absolvoval na neurologické klinice v Brně u profesora MUDr. J. B. CSc. ze dne 11. 5. 2011, přesto že toto vyšetření zaslal elektronickou poštou na odbor sociálních věcí ve Zlíně. Obsah vyšetření má pro posouzení posudkovou komisí zásadní význam, neboť jednoznačně indikuje pro tělesně postiženého nárok na úklid. Dále posudková komise zřejmě vycházela z nekompetentních podkladů, které pořídil pracovník Městského úřadu Uherské Hradiště při osobní návštěvě u tělesně postiženého žalobce, tudíž se jednalo o nekompetentní osobu odborně dostatečně nezpůsobilou, aby kvalifikovaně posuzoval věci příslušející do neurologické kompetence. Pracovník obecního úřadu s rozšířenou působností zjistil, že žalobce nezvládá úkony: péče o ústa, vlasy, nehty, holení, orientace vůči jiným fyzickým osobám v čase a mimo přirozené prostředí, zapojení se do sociálních aktivit odpovídajícím věku, obstarávání si potravin a běžných předmětů, nakupování, běžný úklid v domácnosti, přepírání drobného prádla, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpadky, další jednoduché úkony spojené s chodem domácnosti. K tomu žalobce uvedl, že není dále schopen nebo jen částečně je schopen chůze po rovině, vstávání z lůžka, uléhání, změna polohy, provedení si jednoduchého ošetření, stání, schopnost vydržet stát, chůze po schodech, péče o lůžko, manipulace se zámky, otevírání oken a dveří. Namítl dále, že nemohl být přítomen jednání PK MPSV ČR v Brně, kde by mohl autenticky demonstrovat svůj současný zdravotní stav. Upozornil dále na to, že jeho nemoc je neléčitelná, má progresivní a devastující charakter. Na základě výzvy Krajského soudu v Brně provedl doplněk žaloby, který byl soudu doručen dne 30. září 2011, kde opětovně měl výhrady k nedostatečně provedenému sociálnímu šetření následkem kterého pak došlo k nekompetentnímu posouzení rozsahu pomoci jiné fyzické osoby, při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti. Nesouhlasil rovněž s tím, že řízení u PK MPSV ČR proběhlo v jeho nepřítomnosti, nemohl tak demonstrovat aktuální zdravotní stav. Řízení by se osobně zúčastnil. Navrhl proto neplatnost přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného, čímž měl namysli jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 11. 11. 2011 neuznal nárok uplatněný v žalobě v plném rozsahu. Při posuzování odvolání vycházel zejména z posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 18. 5. 2011. Uvedl dále, že žalobce žádost o příspěvek na péči podal dne 18. 11. 2009, Městský úřad v Uherském Hradišti provedl dne 10. 12. 2009 sociální šetření a na základě posudku OSSZ v Uherském Hradišti ze dne 22. 1. 2010 rozhodl dne 17. 2. 2010 o nepřiznání příspěvku. Rozhodnutí žalobce napadl odvoláním, žalovaný bylo vyhodnoceno jako opožděné. Na základě podnětu žalobce k přezkumnému řízení MPSV ČR citované rozhodnutí dne 25. 8. 2010 zrušilo a věc vrátilo žalovanému k novému projednání, Městský úřad v Uherském Hradišti rozhodl usnesením dne 21. 10. 2010 o neprominutí zmeškání úkonu. Následně žalovaný vyžádal posudek stupni závislosti PK MPSV ČR v Brně, která si vyžádala aktuální sociální šetření. Šetření bylo provedeno pracovníkem žalovaného dne 10. 5. 2011. Posudkové komisi byly zaslány dostatečné lékařské zprávy sice zpráva o ambulantním vyšetření ze dne 11.5.2011 MUDr. J. B. CSc., propouštěcí zpráva z Jánských lázní ze dne 11. 4. 2011 MUDr. D. Žalobce byl následně seznámen s možností vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Dne 20. června 2011 vydal žalovaný ve věci přezkoumávané rozhodnutí.

K námitce žalobce, že z odůvodnění rozhodnutí není známo, kdy proběhlo jednání posudkové komise žalovaný sdělil, že z údajů v posudkovém zhodnocení vyplývá, že žalobce

nebyl jednání posudkové komise přítomen a dále, že posudková komise dne 15. 2. 2011 zaslala mu sdělení s informací o posouzení v nepřítomnosti.

K další námitce, že není uveden v podkladech pro posudkovou komisi záznam z posledního vyšetření MUDr. J. B., CSc., uvedl žalovaný, že posudková komise jej měla k dispozici, je uveden i v posudkovém zhodnocení.

K další námitce poukazující na nekompetentnost sociálního pracovníka žalovaného provádějícího sociální šetření žalovaný sdělil, že účelem sociálního šetření není zjišťovat a posuzovat zdravotní stav žalobce, k němuž není sociální pracovník kompetentní, ale zjistit schopnost samostatného života žalobce v jeho přirozeném sociálním prostředí. Sociální šetření slouží pouze jako jeden z podkladů k vyhotovení posudku.

Vzhledem k výše uvedenému žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V replice podané k vyjádření žalovaného doručené soudu dne 1. 12. 2011 upřesnil žalobce, že bydlí v domě, který byl dříve penzion a úklidové čtvrtletní služby byly součástí nájmu. Dům byl před dvěma lety pronajat Senior centru, který na základě smlouvy a za úplatu poskytuje úklid, praní prádla, donášku jídla a léků, včetně dalších pronájmů. Vzhledem k nedostatku finančních prostředků však nabízené služby nemůže využívat.

Krajský soud v Brně o žalobě zahájil řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo v rozsahu a z hlediska námitek žalobce byl přitom vázán skutkovým a právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Při posouzení věci vycházel soud z následující skutečnosti úvah a právních závěrů:

Z přiloženého správního spisu bylo zjištěno, že žádost o příspěvek na péči podal žalobce dne 10. 11. 2009, Městskému úřadu Uherské Hradiště, odbor sociálních služeb a zdravotnictví byl doručen dne 18. 11. 2009.

Ve spise je založena žádost správního orgánu, adresovaná OSSZ Uherské Hradiště o sdělení výsledku posouzení stupně závislosti na pomoci jiné osoby jmenovaného. V seznamu úkonů péče o vlastní osobu v rámci sociálního šetření ze dne 10. 12. 2009 bylo zjištěno, že posuzovaná osoba neovládá nebo ovládá s pomocí a nebo s dohledem 7 úkonů, a to péči o ústa, vlasy, nehty, holení, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, běžný úklid v domácnosti, péči o lůžko, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady a další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti např. dát prádlo do pračky, věšení, žehlení. Dále bylo zjištěno, že se pohybuje bez kompenzační pomůcky po bytě, venku používá trekingové hole, jde při kole nebo jede na kole. Péči o něho mu zajišťuje dcera, která každý druhý den mu vozí jídlo, zajišťuje nákupy, úklid, žehlení prádla. Je poživitelem plného invalidního důchodu a držitelem průkazu ZTP. Výsledek provedeného šetření byl zaslán Městskému úřadu Uherské Hradiště a na základě posudku OSSZ v Uherském Hradišti ze dne 22. 1. 2010 bylo uzavřeno, že žalobce není osobou, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu § 8 zákona č. 108/2006 o sociálních

službách s tím, že potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc pouze při péči o ústa, vlasy, nehty, holení, všechny ostatní úkony péče o vlastní osobu svede, dále z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při úkonech soběstačnosti sice obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, běžný úklid v domácnosti, péče o lůžko, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady, další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti. Následně poté vydal správní orgán I. stupně dne 17. 2. 2010 rozhodnutí, jímž nepřiznal jmenovanému příspěvek na péči. V odůvodnění citovaného rozhodnutí bylo pouze uvedeno, že správní orgán rozhodl na základě výsledků posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., s tím, že příspěvek na péči nelze přiznat, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje žalobce každodenní pomoc nebo dohled při více než 12-ti úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Učiněný závěr byl opřen o výsledek posouzení stupně závislosti posuzované osoby ze dne 22. 1. 2010.

V důsledku podaného odvolání bylo o věci rozhodováno v rámci odvolacího řízení žalovaným tak, jak již podrobně popsáno v písemném vyjádření žalovaného ze dne 11. 11. 2011. V rámci odvolacího řízení byl vyžádán posudek o stupně závislosti od PK MPSV ČR v Brně, která si vyžádala aktuální sociální šetření, žádost o toto šetření bylo datováno dnem 24. 2. 2011. Šetření závislosti osoby na pomoci jiné osoby bylo provedeno pracovníkem Krajského úřadu Zlínského kraje, odbor sociálních věcí (Mgr. J.) dne 10. 5. 2011. V souhrnné zprávě je uvedeno, že žadatel bydlí sám v dvoupokojovém bytě, ve 2. patře, pohybuje se po bytě s přidržováním nábytku stěn. Na vycházky chodí do nejbližšího okolí cca 100 m, používá francouzské hole. Vzhledem ke zdravotnímu stavu je schopen zvládnout jen malý nákup v obchůdku poblíž bytu. Několik schodů je schopen vyjít, sejít ale stojí ho to hodně námahy, má přitom bolesti. Při chůzi kromě francouzských holí nosí také ortézy. Stěžoval si, že trpí ztrátou svalové hmoty – myopathii. Dále astmatem, křečemi v prstech, na ruku a nohách. O posuzovaného se stará jeho dcera, která mu vaří, uklízí, nakupuje. Rovněž v péči o něho vypomáhá i vnuk. K praktickému lékaři, který má sídlo poblíž jeho bytu, je schopen zajít sám. Rovněž sám si zajišťuje koupání a sprchování, používá však sedátko z obavy před pádem. Z postele občas není schopen vstát. Při pohovoru byl komunikativní, ochotně a adekvátním způsobem odpovídal na položené otázky.

Posudek PK MPSV ČR v Brně byl vypracován dne 18. 5. 2011, z posudku vyplývá, že žalobce nebyl k jednání přítomen, důvod nebyl uveden. Dále v posudku je uvedeno, že posudková komise dne 15. 2. 2011 zaslala posuzovanému dopis s informací o posouzení v nepřítomnosti. Posudkový závěr byl učiněn na základě podkladové dokumentace, kterou pokládala posudková komise za dostatečnou k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Posudkové zhodnocení se opíralo sociální šetření je z 10. 12. 2009, 10.5.2011, zprávu praktického lékaře MUDr. R. H. z 31. 12. 2009, neurologického nálezu MUDr. Z. z 18. 9. 2009, 23. 7. 2010, neurologického vyšetření profesora MUDr. J. B. CSc. z 8. 12. 2010, z 11. 5. 2011, záznamu o lázeňské léčbě Jánské lázně 28. 2. - 11. 4. 2011. K samotnému posouzení žalobce je v části nadepsané „výrok a odůvodnění“ uvedeno toliko: *„nejde o osobu, která se podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12-ti úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti“*. K uvedenému posudkovému závěru a posudku je připojen tiskopis s označením „hodnocení závislosti podle zák. č. 108/2006 Sb., v platném znění a přílohy č. 1

vyhl. č. 505/2006 Sb., ve znění vyhl. č. 162/2010 Sb., v němž jsou hodnoceny úkony z hlediska vlastního zvládnutí či nezvládnutí posuzovaného a se závěrem, že nezvládá nebo zvládá s pomocí či dohledem celkem 9 úkonů, a to orientaci vůči jiným fyzickým osobám v čase a mimo přirozené prostředí zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku, obstarávání se potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání, jednoduchého jídla, běžný úklid v domácnosti, přepírání drobného prádla, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady, další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti, péče o ústa, vlasy, nehty, holení. Na základě těchto podkladů pak žalovaný vydal dne 20. června 2011 přezkoumávané rozhodnutí.

O rozhodné právní otázce soud uvažil následovně:

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá, hlava první, ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

Podle § 7 odst. 1 cit. zák. příspěvek se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zjištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Podle § 7 odst. 2 cit. zákona nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8.

Vzhledem k účelu a charakteru dávky je příspěvek na péči dávkou v nemoci, a to bez ohledu na skutečnost, že náklady na něj jsou hrazeny ze státního rozpočtu.

Stupeň závislosti osoby pro účely příspěvku na péči se posuzuje podle § 8 a 9 citovaného zákona. Pokud jde o náležitosti posudku o stupni závislosti, tyto vyplývají zejména ze základních zásad správního řízení. Podle ust. § 3 správního řádu postup správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími zásadami správního řízení. Správní orgán musí mimo jiného dbát o to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu a aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikly nedůvodné rozdíly. Posudkový závěr musí proto vycházet z dostatečně zjištěného skutkového stavu a musí být přesvědčivým způsobem odůvodněn. Podkladem posudku je sociální šetření, které provádí sociální pracovník, a to za účelem zjištění schopnosti samostatného života osoby v jejím přirozeném sociálním prostředí a posouzení nepříznivé sociální situace osoby (§ 25 odst. 1 citovaného zákona). O provedeném sociálním šetření vyhotoví sociální pracovník písemný záznam, který na požádání předkládá posuzované osobě. Cílem sociálního šetření je co nejobjektivnější posouzení schopnosti žadatele pečovat o vlastní osobu a soběstačnost.

Podle § 25 odst. 3 citovaného zákona při posuzování stupně závislosti osoby vychází OSSZ ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osob, popř. z výsledků funkčních vyšetření a z výsledků vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházela, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Žalovaný se sice správně dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení obrátil na posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí, nicméně nechal zcela bez povšimnutí, že posudek vyhotovený PK MPSV ČR v Brně, který vzal za základ svého rozhodování nedostatečným způsobem zhodnotil skutkový stav věci a přesvědčivým způsobem neobhájil posudkový závěr. Přezkum rozhodnutí správního orgánu I. stupně prováděn v rozsahu objektivizace skutkového stavu správním orgánem podle § 3 správního řádu, tj. pouze ke zjištění skutečností směřodatných pro přijetí posudkového závěru (posudkově významné skutečnosti). K této objektivizaci skutkového stavu lze využít všechny opatření, odpovídající dosavadní praxi PK MPSV (vyžádání zdravotní dokumentace orientační vyšetření posuzované osoby lékařem posudkové komise apod. tzn., že přezkum a přizvání posuzovaného k jednání posudkové komise se nevylučují). Posudková komise v takovém případě přijímá posudkový závěr a vydává výrok, který vychází i z takto provedené objektivizace skutkového stavu. V případě, že odvolací orgán provede nové sociální šetření, jak tomu bylo i v daném případě je nutno vyhodnotit, zda výsledek nového sociálního šetření přinesl či nepřinesl nové skutečnosti, které jsou posudkově významné k datu vydání napadeného rozhodnutí. Z připojeného hodnocení závislosti podle příslušných právních předpisů, které měla k dispozici posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, se sídlem v Brně je zřejmo, že posuzovaný nezvládal celkem 9 úkonů z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, týkající se jeho osoby a soběstačnosti. Naproti tomu, při sociálním šetření, které bylo provedeno dne 10. 12. 2009 bylo zřejmo, že nezvládá 7 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Uvedený rozpor nebyl v posudku PK MPSV ČR v Brně vysvětlen rovněž nelze z posudku zjistit, proč žalobce nebyl jednání přítomen, důvod nebyl uveden. Nepřesvědčivá je věta, že „dne 15. 2. 2011 zaslala posudková komise dopis posuzovanému z informací o posouzení v nepřítomnosti“. Z citovaného není zřejmo, jaké důvody vedly posudkovou komisi k tomuto postupu a závěru.

Z těchto důvodů Krajský soud v Brně vyslovuje pochybnost o objektivizaci skutkového stavu, resp. posuzování a hodnocení zvládnutí konkrétních úkonů při absenci přítomnosti posuzované osoby, která navíc v žalobě uvedla, že by se jednání posudkové komise osobně zúčastnila, aby tak mimo jiné mohla demonstrovat aktuální zdravotní stav. Zjišťování schopnosti vykonávat vyjmenované úkony i další týkající se péče o vlastní osobu a soběstačnost toliko sociálním šetřením prováděným sociálním pracovníkem či úředníkem, nemá dostatečnou vypovídací hodnotu.

Rozdílné posouzení jednotlivých úkonů bez jakékoliv bližší konkretizace a přesvědčivého zdůvodnění pokládal Krajský soud v Brně rovněž za vážné pochybení.

Z ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona vyplývá, že při posuzování stupně závislosti osoby vychází správní orgán mimo jiné i z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Dle názoru Krajského soudu v Brně je nutno žadatele k jednání týkajícího se nároku na příspěvek přizvat a nebo alespoň připustit pokud o to výslovně požádá. Důvodem pro takový postup jsou základní zásady správního řízení podle níž každý správní orgán umožňuje dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy a podle možnosti jim vycházet vstříc (§ 4 odst. 1 a 4 správního řádu). Výjimkou mohou být pouze mimořádné případy, kdy pro nepřizvání nebo nepřipustění účasti navzdory výslovnému požadavku posuzované osoby

shledá posudková komise resp. předseda komise zvlášť zřetele hodné důvody, což však musí být odůvodněno.

Soud proto uzavírá, že přezkoumávané rozhodnutí trpí vadou chybného posouzení právní otázky, neboť zjištění zdravotního stavu a jeho funkční důsledky bylo provedeno v rozsahu nedostatečném pro použití posudkových kritérií. Napadené rozhodnutí proto bylo zrušeno pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Vyslovil současně, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, dle kterého doplní řízení o podklady uvedené v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách a tyto následně vyhodnotí dle požadavku Krajského soudu v Brně v rozsahu a způsobem shora uvedeným (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobce ve věci samé byl úspěšný, náklady řízení však neuplatnil, výrok o náhradě nákladů řízení se proto opírá o ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 31. ledna 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová